

[Pia Kjærsgaard]

ger, der på det nærmeste leder tanken hen på, at den sygdomsramte AIDS-patient har en sygdom, der er yderst smitsom – ikke blot ved kønslig omgang med andre.

Svar (20/11 87):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Sundhedsstyrelsen har i en i forbindelse med spørgsmålet indhentet udtalelse anført følgende:

»Sundhedsstyrelsen udsendte i december 1985 »Retningslinier ved optræden af erhvervet immundefekt syndrom«, som var en revision af de første retningslinier fra 1983. Retningslinierne udsendtes bredt til personale i sundhedssektoren og er siden omtalt i en række fagblade.

Retningslinierne beskriver bredt eksisterende viden om smitteveje og mulige beskyttelsesforanstaltninger og giver konkrete anvisninger på de foranstaltninger, som anbefales ved omgang med HIV-positive. Disse foranstaltninger er fuldstændig identiske med dem, man kender i forbindelse med beskyttelse mod overførsel af blodbåren smitte som f.eks. smitsom leverbetændelse.

Styrelsen er bekendt med, at man i en række amtskommuner samt på de fleste sygehuse har omsat retningslinierne i en mere konkret vejledning gældende for det pågældende område. Disse retningslinier bør være – og er i langt det overvejende antal tilfælde – i overensstemmelse med de af Sundhedsstyrelsen udsendte retningslinier.

Det kan yderligere oplyses, at retningslinierne fra 1985 er under revision. Arbejdet er endnu ikke afsluttet, men der forventes ingen væsentlig ændring i det materielle indhold; der vil alene blive tale om enkelte justeringer og konsekvensrettelser. Direktoratet for Arbejdstilsynet er repræsenteret i den gruppe, som forestår revisionen, således at direktoratets synspunkter kan indgå i udarbejdelsen. Gruppen har endvidere løbende kontakt med de mest berørte personaleorganisationer om retningslinierne og deres praktiske anvendelighed.»

Jeg kan henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen anførte.

Spm. nr. S 191

Til trafikministeren (10/11 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Finder ministeren ikke, det var på tide at nedsætte prisen på togbilletter for børn mellem 12 og 18 år til det halve af en voksenbillet?«

Begrundelse

Spørgeren finder det mildest talt uansvarligt, sådan som DSB gennem nogle annoncer (Ekstra Bladet den 10. november 1987) opfordrer folk til mandag, tirsdag, onsdag og torsdag at valfarte til DSB-færgen Rødby-Puttgarden for at deltage, som det beskrives, i Danmarks sjøveste endagstur.

Prisen er tur/retur 65 kr. og dækker både tog- og fægebillet plus 2 stk. uspecificeret smørrebrød med 1 almindelig pilsner eller vand pr. person.

DSB slutter sin annonce med, at den enkelte forhåbentlig vender tilbage til København belæst med poser.

Spørgeren under gerne andre en fornøjelse, men ville den ikke være større, hvis noget af det overskud, som DSB åbenbart kan forsvare at bruge på disse endagsture, også strakte sig til at omfatte børn mellem 12 og 18 år?

Til sammenligning skal nævnes, at en almindelig tur/returbillet til et barn over 12 år på samme strækning på samme billigdage koster 158 kr. og 210 kr. fredag, lørdag og søndag. De sidste tre dage er formentlig dem, der oftest benyttes af familier med børn over 12 år, f.eks. til weekendbesøg.

Svar (20/11 87):

Trafikministeren (Nør Christensen):

En forudsætning for en ændring af aldersgrænsen for køb af børnebilletter hos DSB er, at der skabes enighed med Hovedstadsrådets Trafikskelskab (HT) og de amtskommunale trafikskelskaber herom.

Der har været ført orienterende drøftelser med Amtsrådsforeningen i Danmark og HT om forhøjelse af aldersgrænsen til 16 år, men indtil videre uden resultat.

En forhøjelse af aldersgrænsen til 16 år vil have en negativ effekt på DSB's indtægtsdannelse i størrelsesordenen ca. 12 mio. kr.

Det i begrundelsen omtalte arrangement på Rødby-Puttgarden-overfarten er et særarrangement, medens en nedsættelse af prisen for togbilletter til børn mellem 12 og 18 år er en ge-